

[Arbejdsministeren]

Lad mig blot nævne, at det af § 9 i lov om arbejdsskadeforsikring fremgår, at ved arbejdsskade forstås i loven for det første ulykkestilfælde, som skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår, for det andet skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, som skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, eller for det tredje erhvervssygdomme og andre sygdomme som nævnt i § 10; jeg skal undlade at citere § 10, men den vil sådan set gøre problemkredsen endnu vanskeligere at afgrænse.

Grunden til, at jeg citerer arbejdsskadeforsikringsloven, er, at det for mig at se i hvert fald dokumenterer, at en arbejdsskade ikke er en umiddelbar objektivt konstaterbar kendsgerning, som kan danne grundlag for, hvornår det foreslåede opsigelsesvarsel skal være gældende. Der er derimod tale om forhold, som skal underkastes en lægelig og en juridisk vurdering for at få fastlagt, om der er tale om en arbejdsskade eller ej. Og på det tidspunkt, hvor disse vurderinger måtte være afsluttet, har funktionæren meget vel kunnet være fraværende i en ganske lang periode, hvor retstilstanden er uafklaret.

Den problemkreds mener jeg ikke beslutningsforslaget tager højde for, og derfor vil jeg altså, selv om jeg både har sympati for formålet og for den arbejds metode, der er lagt til grund fra SF's side, afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Hans Strunge (S):

Jeg skal umiddelbart og uden tøven meddele, at Socialdemokratiet går ind for det beslutningsforslag, som SF her har fremsat, det kunne i princippet lige så godt have været vores eget.

Jeg vil gerne føje nogle betragtninger til forslaget intentioner. Det er sådan, at vi har et godt udgangspunkt i de regler, der findes inden for tjenestemandsløvgivningen om tilskadekomstpension – regler, som også vil kunne hjælpe arbejdsministeren i relation til de problemstillinger, han nævnte for et øjeblik siden. Lad mig blot pege på, at man i relation til tilskadekomst i forbindelse med tjenestemandsarbejde jo ikke foretager en afskedigelse, før man har afklaret spørgsmålet om, hvorvidt den retstilstand nu også var til stede, der hed, at der var tale om tilskadekomst. Det vil altså ført

over på funktionærlovens område sige, at man så også vil kunne være i stand til at foretage en lignende håndtering og derigennem sikre, at den retstilstand, man ønsker, også bliver effektueret. Jeg mener altså ikke, der behøver at være betænkeligheder i relation til det punkt.

Derimod kan jeg godt se andre problemer, som vi bør få diskuteret nøje under udvalgsarbejdet, fordi intentionerne er så rigtige. Jeg tænker her først og fremmest på spørgsmålet, som også arbejdsministeren var inde på, om afgrænsningen og bevisførelsen. Her er det igen min påstand, at der er muligheder for at finde løsninger på spørgsmålet om, hvorvidt der nu foreligger en retstilstand, der kan betragtes som en arbejdsskade, idet man her igen kan henvise til den håndtering, der finder sted inden for statstjenestemandsområdet.

Vi giver altså vores positive tilslutning til forslaget, men har nogle supplerende betragtninger og uddybende spørgsmål og afklaringer, som vi vil have behandlet videre under udvalgsarbejdet.

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne sige tak til de øvrige ordførere, fordi jeg kunne få lov til at komme foran i ordførerrækken. Dernæst skal jeg sige, at vores ordfører i denne sag, hr. Jørgen Estrup, ikke kunne være til stede i dag, hvorfor jeg på hans vegne skal redegøre for Det Radikale Venstres holdning til forslaget.

Vi finder i Det Radikale Venstre, at det er et væsentligt problem, SF her rejser. Selv om kræfterne naturligvis bør koncentrerer om forebyggelse, ved vi, at selv nok så stor en forebyggende indsats ikke vil være tilstrækkelig til, at man helt kan undgå arbejdsskader og sygdom, som kan henføres til årsager på arbejdspladsen, og de bør naturligvis behandles anderledes end almindelig sygdom.

Problemet er imidlertid, at det i en lang række tilfælde er vanskeligt at afgøre, om et sygdomsforløb skyldes sundhedsfarlige forhold og generelt dårligt miljø på arbejdspladsen. I det omfang, det ikke drejer sig om egentlige ulykkestilfælde, vil der ofte gå lang tid, og der vil være stor usikkerhed knyttet til konstateringen af arbejdsskader. Det ved vi jo fra hele den diskussion, der har været om asbest i arbejdsmiljøet, og vi ved det fra den diskussion, der har været om tunge løft, og fra en lang række andre tilfælde af dårligt arbejdsmiljø.